

Vita vingar och sigderifvare

26 maj 2009

Per Smitterberg

DET FINNS ALLTID en viss risk att en lokal vi skall besöka inte kan svälja antalet deltagare. Detta är ofta ett kärt (och sällan uppkommet) besvär. Dock hade jag mina farhågor inför kvällens evenemang som först skulle bjuda på fågelsjöns arter vid Storsund i Gothem, för att i skymningen flytta sig till den f.d. stormyren Lina myr. Båda dessa ställen har sina logistiska begränsningar för antalet bilar men ”det blir nog inga problem” tänkte jag. Så fel man kan få! Drygt fyrtiofem skådarlystna mötte upp vid Gothem kyrka i nästan lika många bilar. Men efter lite lock och pock samt förklaring av problemen med antalet bilar avlöpte det till allas belåtenhet. Under den inledande samlingen och försnacket fick vi en smak av sommarkvällen genom de lyckligt skriande *tornseglare* som drog runt våra huvuden. En *brun kärrhökhane* seglade på sina snedställda vingar över fälten söder om kyrkan och just som vi skulle sätta oss i bilarna flög ett tranpar förbi över skogen. Karavanen gav sig iväg ner till Storsund, som väl sällan (aldrig?) haft så många besökare. På vandringen längs stigen mot tornet kunde en ganska skygg *spillerkråkeunge* beskådas i sitt bohål. Stora gäng med *skrattmåsar* for omkring som tysta vildvittror inne bland tallarna, vilket förbryllade flera

av deltagarna. De ägnade sig dock åt jakt på flygfån (förmodligen nykläckta sländor av någon art), något som främst *fisk-* och *skrattmåsar* kan ägna mycket energi åt när tillfället erbjuds. Väl nere vid tornet fylldes båda våningsplanen snabbt av skådare med tillhörande tubkikare, medan drygt hälften började sin spaning nere på backen. Ett visst cirkulationssystem genomfördes dock och de flesta tycktes få gott utbyte av sjöns inneväpnare. *Gråhägerarna* är sedan några år den dominerande större fågeln i sjön med sin ständigt växande koloni i buskagen och vassarna. En kusin från södern som de senaste åren gjort alltfler framstötter norrut är den helvita *ägretthägern*. Även i år har den kommit hit och plötsligt fick undertecknad påkalla uppmärksamhet från deltagarna, när två vita fåglar flimrade förbi vid buskagen på andra sidan. För mig som tillsammans med halva gruppen stod nere under tornet försvann fåglarna hastigt ur sikte, men jag var tämligen övertygad om arttillhörigheten och den kunde strax bekräftas från de övre våningarna. Stor glädje och en ny art för flera av deltagarna. Spekulationer om när landets första häckning skall noteras vidtog och onekligen är Storsund ett hett alternativ. Slutet av maj är annars en tämligen lugn och tillbakadragen period vid fågelsjön då

Ägretthägrar *Egretta alba*, sågs under exkursionen vid Storsund.

Foto: Per Smitterberg

De flesta änder ägnar sig åt ruvning eller dskyggt smyger med sina dunbollar inne i vegetationen. Över vattenspeglarna jagade *fisk-*, *silver-* och enstaka *skräntärnor*, arter som regelbundet kommer in från den intilliggande kusten. Fågeln som alltid verkar missbelåten eller har hamnat i kläm hördes ute från vass- och agruggarna. Jag talar förstås om den grisgrymtande *vattnerallen*, en karaktär i denna biotop. *Sävsparvar* satt och tjirpade fram sin enkla melodi medan *tranorna* trumpetade ut sin närvaro på ett betydligt mer påtagligt sätt. Klockan närmade sig 21 och vi började dra oss åter mot parkeringen för lite kvällsfika och fågelprat innan det var dags för Lina myr. Kvällens väder var tyvärr inte det bästa för nattlyssning, vi fick en lätt skur vid tornet,

men sen var det åtminstone uppehåll. Dock var det lite väl blåsigt men det är ju inget man kan planera sex månader i förväg. Vi lyckades trots farhågorna få alla bilar på plats utan missöden ute i Lina myrs förrådiska åkerkanter. Som vanligt höll vi till vid det stora buskområdet i östra kanten, som är Naturskyddsföreningens reservat. Detta är ett säkert nattsångartillhåll men denna kväll var det bara *näktergalarna* som trotsade vinden. Lokalens säkraste nattröst gjorde oss också sällskap, nämligen *kornknarren* eller sigderifvaren som är det gamla gotländska namnet. *Morkullor* drog sina regelbundna varv i skymningen och en *nattskärna* fick sätta punkt för denna trevliga fågelkväll.

